

200702180/1.

Datum uitspraak: 28 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/47733 en 06/50994 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 8 februari 2007 in het geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 februari 2007, verzonden op 28 februari 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift tegen de overweging dat de aanvraag van de vreemdeling van 15 augustus 2003 niet strekt tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, maar tot het verlenen van een reguliere vergunning is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

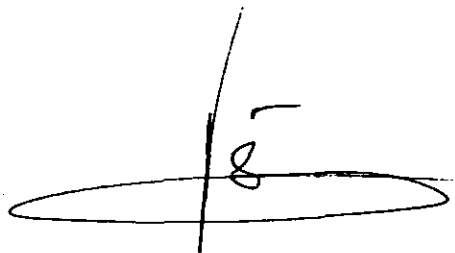
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

452

Verzonden: 28 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

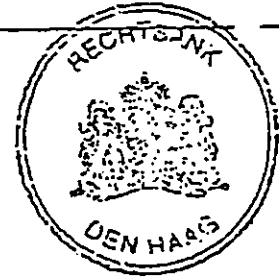
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/50994 (voorlopige voorziening)
AWB 06/47733 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 8 februari 2007

inzake

, geboren op _____ burger van de Unie van Servië en Montenegro,
verzoeker,
gemachtigde: mr. R.J.J. Flantua, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder.
gemachtigde: mr. C.H. Vink, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 12 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 15 augustus 2003 om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

1.2 Ingevolge artikel 82, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt de werking van het besluit tot afwijzing van de aanvraag niet opgeschort gedurende de periode dat het beroep aanhangig is. Bij verzoekschrift van 18 oktober 2006 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege blijft, totdat op het beroep is beslist.

1.3 Het geding is gevoegd behandeld met de zaak AWB 06/32784 ter zitting van 16 november 2006, waar verzoeker in persoon is verschenen. Verzoeker en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.1 Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel indien voorafgaand aan een mogelijk beroep bezwaar is gemaakt, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Op grond van het bepaalde in artikel 8:86 Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid,

zaaknummers: AWB 06/50994 (voorlopige voorziening)
AWB 06/47733 (beroepszaak)

blad 2

Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken. Ter zitting hebben partijen uitgesproken hiertegen geen bezwaar te hebben.

Ten aanzien van het beroep

2.3 De procedure is ingeleid met een brief van verzoeker van 15 augustus 2003 waarin verzoeker een beroep heeft gedaan op de moties Varela en Vroonhoven-Kok. In die brief heeft verzoeker voorts verweerder verzocht om te berusten in zijn verblijf eventueel op basis van gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.4 Op 18 november 2003 heeft verweerder op de brief van verzoeker gereageerd in die zin dat er geen ruimte voor verweerder is om verzoekers zaak opnieuw te beoordelen nu de beslissing in rechte vaststaat.

2.5 Op 24 november 2003 heeft verzoeker bezwaar gemaakt tegen de reactie van verweerder. Hij heeft aangegeven in aanmerking te willen komen voor de eenmalige regeling.

2.6 Op 16 augustus 2005 heeft verzoeker geïnformeerd naar de afhandeling van het bezwaar in verband met de parlementaire discussie en de ontwikkelde criteria voor schrijnende gevallen.

2.7 Verweerder heeft op 23 januari 2006 de ontvangst van het bezwaarschrift van 24 november 2003 van verzoeker bevestigd. Verweerder heeft aan verzoeker een termijn gegeven voor het indienen van nadere gronden.

2.8 Op 6 februari 2006 heeft verzoeker de gronden van bezwaar aangevuld waarbij hij uitdrukkelijk heeft verzocht om een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.4 derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Hij heeft zich op het standpunt gesteld dat er in zijn geval sprake is van een combinatie van factoren die er, in hun onderlinge samenhang bezien, toe dienen te leiden dat aan verzoeker toestemming zal worden gegeven om in Nederland te mogen blijven. Verzoeker heeft -kort samengevat- gesteld dat hij nog minderjarig was bij zijn inreis in Nederland, dat hij de taal goed spreekt, dat hij goed is ingeburgerd, dat hij sociale banden met Nederland heeft opgebouwd en dat de sociaal-economische situatie in Servië en Montenegro instabiel is.

2.9 Op 9 maart 2006 heeft verweerder het besluit van 18 november 2003 ingetrokken. Verweerder heeft de brief van 15 augustus 2003 aangemerkt als een aanvraag asiel. Voorts heeft verweerder in de brief van 9 maart 2006 opgenomen de zin "ik neem aan dat dit voor u reden is uw bezwaarschrift in te trekken".

2.10 Verzoeker heeft zijn bezwaar gehandhaafd.

2.11 Verweerder heeft vervolgens op 3 juli 2006 een voornemen asiel uitgebracht. Op dezelfde datum heeft verweerder aan verzoeker meegedeeld dat het bezwaarschrift ter behandeling zal worden overgedragen aan de rechtbank. De rechtbank verwijst hiervoor naar de uitspraak van heden van deze rechtbank in de zaak die geregistreerd staat onder nummer AWB 06/32784.

zaaknummers: AWB 06/50994 (voorlopige voorziening)
AWB 06/47733 (beroepszaak)

blad 3

2.12 Op 1 augustus 2006 heeft verzoeker een zienswijze ingediend waarbij hij nadrukkelijk heeft aangevoerd dat verweerder ten onrechte zijn brief van 15 augustus 2003 heeft aangemerkt als aanvraag om een verblijfsvergunning asiel.

2.13 Vervolgens heeft verweerder op 12 september 2006 de aanvraag van verzoeker om een verblijfsvergunning afgewezen op grond van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb. Het onderhavige beroep en de voorlopige voorziening zijn daartegen gericht.

2.14 Eiser heeft in de zienswijze naar voren gebracht dat verweerder ten onrechte zijn brief van 15 augustus 2003 geduid heeft als asiel. Eiser blijft bij zijn mening dat zijn verzoek een aanvraag behelst voor een verblijfsvergunning regulier en verweerder zijn situatie dient te beoordelen op grond van de schrijnende omstandigheden. In dat kader heeft eiser onder meer aangevoerd dat hij als minderjarige naar Nederland is gekomen, dat hij al sinds 1999 in Nederland is, dat hij de Nederlandse taal spreekt en is ingeburgerd. Eiser heeft hier zijn sociale leven opgebouwd.

2.15 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de aanvraag terecht is geduid als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel en derhalve terecht is afgewezen op grond van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb. Ter zitting heeft verweerder evenwel beoogd dat het mogelijk is dat de rechtbank ten aanzien van de aanvraag tot een andere conclusie kan komen hetgeen consequenties kan hebben voor de onderhavige procedure.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

2.16 Zoals haden door deze rechtbank is overwogen in de uitspraak op verzoekers beroep dat geregistreerd is onder nummer AWB 06/32784, is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte de aanvraag van 15 augustus 2003 heeft aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel. De rechtbank verwijst daartoe naar hetgeen in die uitspraak onder nummer 2.20, 2.21 en 2.22 is overwogen.

2.17 De voorzieningenrechter overweegt dat reeds daarom het beroep gegrond verklaard dient te worden. Immers, verweerder heeft niet beslist op hetgeen verzoeker met zijn brief van 15 augustus 2003 heeft beoogd. De beschikking van 12 september 2006 kan niet in stand blijven en komt voor vernietiging in aanmerking.

2.18 Het beroep is dan ook gegrond. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd wegens strijd met de vereiste zorgvuldigheid ingevolge artikel 3:2 van de Awb. Verweerder zal worden opgedragen een nieuwe beschikking te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.19 Gegeven de beslissing inzake het beroep is er geen aanleiding meer voor het treffen van de gevraagde voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

zaaknummers: AWB 06/50994 (voorlopige voorziening)
AWB 06/47733 (beroepszaak)

blad 4

Ten aanzien van de voorlopige voorziening en het beroep

2.20 In dit geval ziet de voorzieningenrechter aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door verzoeker gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,- (1 punt voor het beroepsschrift, 1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-).

Beslist wordt als volgt.

zaaknummers: AWB 06/50994 (voorlopige voorziening)
AWB 06/47733 (beroepszaak)

blad 5

Beslissing

De voorzieningenrechter:

ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen op de aanvraag van verzoeker, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten verzoeker moet voldoen.

ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 322,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten verzoeker moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.G.M. Buys, voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 8 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. C.G.J.M. Moison als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 26 Feb 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen voor wat betreft de ongegrondverklaring van het beroep binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van state, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing. Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Tegen de afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening staat ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtsspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

28 MRT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. J.W.Th. Berg
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraken van de rechtbank en de voorzieningenrechter 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Utrecht
van 8 februari 2007
met kenmerken Awb 06/32784 en Awb 06/47733

Inzake:

met IND-kenmerk 9907.28.8013
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. L. Louwete
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2501 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E. de Jong
(070) 779 49 59

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 8 februari 2007, verzonden op 22 februari 2007, met kenmerken AWB 06/32784 (*productie 1*) en AWB 06/47733 (*productie 2*), in welke zaken de rechtbank de beroepen gegrond heeft verklaard, en de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (verder: de Minister) heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraken nieuwe besluiten te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1 , verder: verweerder, heeft op 28 juli 1999 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 10 mei 2001 is het bezwaar, gericht tegen de fictieve weigering, ongegrond verklaard. Het hiertegen gerichte beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 14 juli 2003 (AWB 01/26023) ongegrond verklaard.
- 2.2 Op 18 april 2004 heeft verweerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw ingediend. Bij besluit van 21 april 2004 is de aanvraag afgewezen. Het hiertegen gerichte beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 2 augustus 2005 (AWB 04/12843) ongegrond verklaard.
- 2.3 Op 5 december 2005 heeft verweerder wederom een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 9 december 2005 is de aanvraag afgewezen. Het hiertegen gerichte beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 december 2005 (AWB 05/55391) ongegrond verklaard.
- 2.4 Bij brief van 15 augustus 2003 (*productie 3*) heeft verweerder een beroep gedaan op de moties Varela en Van Vroonhoven-Kok en de Minister verzocht zonodig met gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid alsnog in zijn verblijf te berusten.
- 2.5 Bij brief van 18 november 2003 heeft de Minister aan verweerder meegedeeld dat er geen ruimte is om zijn zaak opnieuw te beoordelen nu de beslissing in rechte vast staat.
- 2.6 Op 24 november 2003 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen de brief van 18 november 2003.
- 2.7 Bij brief van 9 maart 2006 heeft de Minister aan verweerder medegedeeld dat, nu zijn verzoek van 15 augustus 2003 het karakter heeft van een asielaanvraag, de brief van 18 november 2003 wordt ingetrokken en hij wordt uitgenodigd voor een gehoor. Verder heeft de Minister verweerder verzocht het bezwaar van 24 november 2003 in te trekken, aangezien het niet mogelijk is asielzaken in bezwaar te behandelen.
- 2.8 Verweerder heeft het bezwaar gehandhaafd, waarna de Minister het bezwaar heeft doorgezonden naar de rechtbank teneinde als beroep te worden behandeld.
- 2.9 Bij besluit van 12 september 2006 heeft de Minister de aanvraag van verweerder van 15 augustus 2003 om een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd afgewezen.

- 2.10 Op 29 september 2006 heeft verweerder beroep (AWB 06/47733) ingesteld tegen het besluit van 12 september 2006.
- 2.11 Verweerder heeft bij brief van 5 november 2006 het petitum van het beroep (AWB 06/32784) in zoverre gewijzigd dat dit wordt geacht te zijn gericht tegen het niet-tijdig nemen van een besluit dan wel tegen de weigering om te beslissen.
- 2.12 Bij de thans bestreden uitspraken heeft de rechtbank de beroepen (AWB 06/47733 en 06/32784) gegrond verklaard, de Minister opgedragen om met inachtneming van de uitspraken nieuwe besluiten te nemen en de Minister veroordeeld in de proceskosten.

3. Griefen

Betreffende Awb 06/32784

Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.21 op pagina 4 van de bestreden uitspraak geregistreerd onder nummer AWB 06/32784:

" In casu is de rechtbank van oordeel dat verweerder de brief van eiser van 15 augustus 2003 niet heeft kunnen aanmerken als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, gelet op de inhoud, strekking en onderhouwing daarvan. Naar het oordeel van de rechtbank dient de brief van 15 augustus 2003 aangemerkt te worden als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier. De rechtbank stelt vast dat de hiervoor genoemde brief geen enkel element van vluchtelingenschap bevat. De verwijzing naar eisers afgesloten asielprocedure en het oordeel van de rechtbank desijds daarover, acht de rechtbank een opmaat voor eisers – in zijn eigen woorden – moreel beroep op verweerder om in zijn verblijf hier te lande te berusten aangezien alleen uitgeprocedeerde asielzoekers voor een zogenaamde 14-1 aanvraag in aanmerking komen. Voorts acht de rechtbank van belang dat eiser met het inleidend bezwaar van 24 november 2003 op verweeders brief van 18 november 2003 heeft aangegeven in ieder geval niet te beogen dat hij een verblijfsvergunning asiel wenst. Ook volgt uit het dossier dat eisers latere brieven aan verweerder en de wijze waarop hij de procedure heeft voortgezet wijzen op eisers bedoeling dat hij heeft beoogd een verblijfsvergunning regulier in te dienen. "

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverweging 2.21 van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.22, 2.23 en 2.24 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Betreffende Awb 06/47733

Grief

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.16 op pagina 3 van de bestreden uitspraak geregistreerd onder nummer AWB 06/47733:

" Zoals hedea door deze rechtbank is overwogen in de uitspraak op verzoekers beroep dat geregistreerd is onder nummer AWB 06/32784, is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte de aanvraag van 15 augustus 2003 heeft aangemerkt als een aanvraag om een

verblijfsvergunning asiel. De rechtbank verwijst daartoe naar hetgeen in die uitspraak onder nummer 2.20, 2.21 en 2.22 is overwogen."

4. Toelichting op de grieven

4.1 Aangezien onderhavige uitspraken in hun oordeel onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden, zijn de daartegen afzonderlijk gerichtte grieven dit ook en zal de Staatssecretaris van Justitie deze hieronder dan ook gezamenlijk toelichten.

4.2 Deze grieven zien op de vraag of de Minister de brief van verweerder van 15 augustus 2003 terecht heeft mogen opvatten als een aanvraag om een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw en niet als een aanvraag om een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw. Immers, bij een bevestigend antwoord op deze vraag kan niet gezegd worden dat sprake is van een fictieve primaire reguliere beschikking en evenmin dat sprake is van het niet-tijdig beslissen op het daartegen gerichtte bezwaarschrift van 24 november 2003.

4.3 Op zichzelf heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak Awb 06/32784 met recht overwogen dat blijkens de jurisprudentie van uw Afdeling uit de bewoordingen van in casu de brief van 15 augustus 2003 - welke een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning behelst - moet worden afgeleid of het om een asielaanvraag, dan wel een reguliere aanvraag gaat. De Minister pleegt daarbij aansluiting te zoeken bij het hetgeen de wetgever voor ogen stond bij de totstandkoming van artikel 3.4. derde lid, Vb. Deze bepaling luidt als volgt:

"Tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van Onze Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk is, kan Onze Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid."

In de Nota van Toelichting wordt ten aanzien van deze bepaling onder meer het volgende opgemerkt:

"(...) Indien de vreemdeling in Nederland wil verblijven om een reden die nauw verband houdt met de situatie in het land van herkomst, ligt het in de rede dat hij een aanvraag indient tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel. Vermenging van het reguliere vreemdelingenrecht met het asielrecht is onwenselijk. In de asielprocedure is de vreemdeling in de gelegenheid naar behoren toe te lichten op welke (asielgerelateerde) gronden hij in Nederland wil verblijven. Bovendien verschaft de asielprocedure een betere gelegenheid die asielgerelateerde gronden op hun merites te beoordelen. Een en ander komt tot uitdrukking in het derde lid. (...)"

Zie:

- Nota van Toelichting, Stb. 2000/497, blz. 94.

4.4 De rechtbank heeft vooreerst miskend dat de brief van verweerder van 15 augustus 2003 juist *hoofdzakelijk* asielgerelateerde aspecten bevat. Immers, in deze brief wijst verweerder er op dat bij de Minister bekend is waarom hij in 1999 uit Joegoslavië is gevlucht en dat hij lopende zijn asielprocedure is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar wegens het niet vervullen van

zijn dienstplicht. Verder wijst verweerder nog op de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Den Bosch (AWB 01/26023), waarbij zijn beroep in de asielprocedure ongegrond is verklaard, met name op de overweging van de rechtbank dat niet gebleken is dat de opgelegde straf van 5 jaar discriminatoir van aard is. Deze aspecten houden een zodanig verband met de situatie in het land van herkomst, dat moet worden geconcludeerd dat het verzoek van verweerder heeft te gelden als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw.

- 4.5 De Minister wijst in dit verband ook nog naar de wijze waarop verweerder zijn verzoek heeft verwoord. Immers, het onderwerp van de brief van 15 augustus 2003 wordt aangeduid als 'Betreft: Moties Varela en Van Vroonhoven-Kok' en in de zesde alinea van de brief wordt, nadat de hierbovengenoemde asielgerelateerde aspecten zijn genoemd, verzocht *alsnog* in het verblijf van verweerder te berusten, zonodig met gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid. De genoemde moties behelzen op zichzelf ook niet meer dan een verzoek aan de Minister om ten aanzien van een aantal asielzoekers die al langere tijd in Nederland verblijven toepassing te geven aan de inherente afwijkingsbevoegdheid.

Zie:

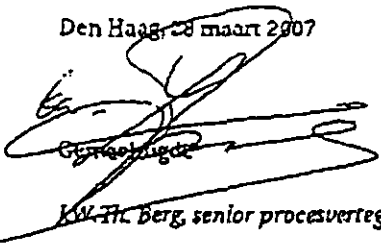
- *Moties van het lid Varela en Van Vroonhoven-Kok, Tweede Kamer, Tweede Kamer, vergaderjaar 2002-2003, 19 637, nrs. 723 en 724.*

- 4.6 Voorts heeft de rechtbank miskend dat de inhoud en strekking van het bezwaarschrift van 24 november 2003 en de aanvulling daarop bij brief van 18 november 2003 niet van belang zijn bij de kwalificatie van de aanvraag van verweerder van 15 augustus 2003. Immers, gelet op de systematiek van de Vw en de daarin opgenomen strikte scheiding tussen aanvragen om een verblijfsvergunning asiel en om een verblijfsvergunning regulier kan verweerder niet door tegen de asielbeschikking het onjuiste rechtsmiddel bezwaar in te stellen de strekking van die asielaanvraag wijzigen in een reguliere aanvraag.
- 4.7 Gezien het vorenstaande heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak Awb 06/32784 ten onrechte overwogen dat het verzoek van verweerder als neergelegd in zijn meergenoemde brief geen enkel element van vluchtelingenschap bevat en daarom aangemerkt dient te worden als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier.
- 4.8 Nu het verzoek van verweerder niet kan worden gekwalificeerd als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat sprake is van een fictieve primaire beschikking op dit verzoek en van het niet-tijdig beslissen op het daartegen op 24 november 2003 ingediende bezwaar. De rechtbank heeft dit in de bestreden uitspraak (AWB 06/32784) miskend.
- 4.9 Nu de uitspraak inzake Awb 06/47733 geheel een gevolg is van de uitspraak inzake Awb 06/32784 en de daaraan ten grondslag liggende en hierboven bestreden rechtsoverwegingen, geldt deze toelichting evenzeer ten aanzien van de grief gericht tegen de uitspraak inzake Awb 06/47733.
- 4.10 Het vorenstaande leidt de Staatssecretaris van Justitie tot de conclusie dat de rechtbank, door te overwegen als zij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Om die reden komen de bestreden uitspraken voor vernietiging in aanmerking.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep.
vernietiging van de bestreden uitspraken en ongegrondverklaring van de
door verweerder tegen de besluiten ingestelde beroepen.

Den Haag, 28 maart 2007

Gedaagde

K.W.H. Berg, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 779 5458
telefax 070 779 5506